

РЕШЕНИЕ

№ 28052

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10439** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от Х. Д. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. Л., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 23-3796-000048/09.10.2023 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Ж. Д., полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., с която на Х. Д. Т. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП. е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца.

Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Твърди се, че не е доказано по несъмнен начин, че жалбоподателят е управлявал МПС при наличието на алкохол в кръвта. В тази връзка се излагат доводи, че не е доказан фактическият състав на посоченото в акта нарушение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Л., поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпило е писмено становище, с което се излага становище по същество, като се моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави

възражение за прекомерност на претендираното адвокатското възнаграждение от жалбоподателя.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 09.10.2023 г., около 22.18ч. жалбоподателят Х. Д. Т., като водач ППС с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, е бил спрян за проверка в [населено място] по улица без име в междублоково пространство с посока на движение от [улица]към [улица], като при извършената му проверка за употреба на алкохол с техническо средство алкотест дрегер 7510 с фабричен номер А.-0050 е бил отчетен положителен резултат от 0,86 промила в издишания въздух. Издаден е талон за изследване с № 102607.

Съставен АУАН ГА № 600990/09.10.2023 г. от Ж. Л. Д., полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П.. При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 23-3796-000048/09.10.2023 г. издадена от полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П., на Х. Д. Т. и е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Спазено е изискването за материалната компетентност на лицето, което я е издало, т.е. представлява едно от посочените в заповед рег. № 313з-362/ 28.02.2022 г. на Директора на ОДМВР - П. длъжностни лица, на които са възложени правомощия да прилагат ПАМ по реда на Глава шеста от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП., принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. Министърът на вътрешните работи определя кои са службите за контрол по закона, а не органите, които имат правомощие да прилагат принудителни административни мерки. В изпълнение на правомощията си по чл. 165, ал. 1 т. 1 от ЗДвП., Министърът на вътрешните работи е издал Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., с която е определил служби за контрол, в т.ч. директорите на съответните ОД на МВР. В изпълнение на тази заповед и съобразно правомощието си по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП., Директорът на ОДМВР - П. е издал посочената по-горе заповед, с която са определени конкретните органи, които имат правомощия да прилагат принудителни административни мерки по ЗДвП.

В случая процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа необходимите реквизити, тъй като в нея ясно са посочени фактическите

обстоятелства и конкретното правно основание, които са мотивирали органът да наложи ПАМ. В нейното съдържание, конкретно и ясно е описана фактичката обстановка, послужила за нейното издаване.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на лицето. Като всяка една принудителна административна мярка, процесната има преустановителен и превантивен характер, поради което при констатиране на съответното административно нарушение, законът изисква предприемане на незабавни фактически действия, в случая прекратяване на регистрацията на МПС. Тази неотложност и незабавност на предприеманите действия изключва възможността за уведомяване на заинтересованите лица. В случая, преди да издаде заповедта, административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36, ал. 1 от АПК, като е събрал доказателства за релевантния факт.

Оспорената заповед е постановена при съобразяване с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 171 ЗДвП., ПАМ се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Фактичкото основание за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 2а, б. "б." ЗДвП., съгласно която за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка от вида на процесната. В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорвания, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 171, т. 2а, б. "б." от ЗДвП. хипотези, а именно - водачът (и собственик) на МПС управлявал МПС с концентрация от 0,86 промила на хиляда. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че на посочената дата и място жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил с концентрация на алкохол 0.86 промила на хиляда, установено при извършена проверка с техническо средство "Алкотест Дрегер" 7510. Това описание от фактическа страна е достатъчно ясно и точно да обоснове налагането на собственика на управлявания лек автомобил на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в заповедта за прилагане на ПАМ и доказателствата по делото.

При спазване на чл. 170, ал. 1 от АПК и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП. В

конкретния случай жалбоподателят не ангажира доказателства, които да опровергават формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал.2 от ЗАНН се ползва АУАН.

На основание чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва: срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване, и до 120 минути - в останалите случаи.

Във връзка с направеното възражение относно недостатъчният срок на явяването на жалбоподателя до мястото за извършване на медицинско изследване съдът намира, че е следвало е жалбоподателят да ангажира доказателства в тази посока. В случая това не е сторено, поради което съдът приема, че е липсвала обективна причина, която да е пречатвала явяването на жалбоподателя до 45 минути в указаното болнично заведение. При неявяване, остава без значение дали същият е смятал предоставеното му време за недостатъчно, най-малко липсва описание на такова възражение. Поради което и Съдът не намира нарушения на правата на нарушителя по отношение предоставено време за явяване в медицинско заведение.

Изложените съображения за здравословни проблеми, които са причина установената концентрация на алкохол 0.86 промила на хиляда, съдът намира за неубедителни. В случая жалбоподателят не е изпълнил предписанието за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, за да опровергае установената концентрация на алкохол в кръвта му, дори и след изтичането на 45 минути.

Посочената мярка - прекратяване регистрацията на ППС е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП., която и е наложена на водача на МПС. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визириани в чл. 22 от ЗАНН, във връзка с цитираната разпоредба от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

В писменото становище на ответника по делото е поискано да се присъдят разноски, включително юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 144, ал. 4 АПК. Искането е своевременно и основателно. С оглед изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Д. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 23-3796-000048/09.10.2023 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“

от Закона за движение по пътищата, издадена от Ж. Д., полицейски инспектор към ОДМВР П., РУ 02 П..

ОСЪЖДА Х. Д. Т., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати в полза на ОДМВР – П. разноските по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението на осн. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: